

Ordføreren (Kansler): Idet jeg skal henbise til den afgivne Betænkning angaaende Enkelthederne, vil jeg i al Korthed nævne de væsentligste af de Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalget. Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 1 gaar kun ud paa at finde et bestemtere Udtryk for den Grændse mellem større og mindre Hunde, der bestemmer Beskatningens Størrelse, end den, der findes i Lovforslaget. Lovudkastet har nemlig taget til Maal for større Hunde: Hunde, der ere større end en almindelig Sagthund, men dette Udtryk har Udvalget antaget for altfor ubestemt til derpaa at kunne bygge en Regel, og da der vil blive flere, der komme til at anvende Reglen, vil den desuden kunne blive opfattet forskjelligt, og Følgen vil da uden Tvivl blive en temmelig stor Uensartethed i Beskatningen. Man har derfor forment, at det vilde være rigtigere at sætte et bestemt Maal, og naar Maalet tages paa et bestemt Sted af Hunden, der er let at betegne, har man troet, at man med større Værdighed vil kunne naae en ensartet Behandling end ved at vælge et saadant Udtryk som Lovudkastets. Man har troet det rigtigt som Udtryk for denne Grændse mellem større og mindre Hunde at skjelne imellem: Hunde, der have en Hvide fra Fodsaalerne til Skulderbladet af 16 Tommer eller derunder, og Hunde, som ere større end dette Maal, og det er kun for at udtrykke en saadan Forandring, at Vædringsforslaget til § 1 er stillet. — Vædringsforslaget under Nr. 2 gaar ud paa at drage Frederiksberg ind under den Bestemmelse, som findes i Lovudkastet for Kjøbenhavn. Frederiksberg er nemlig i denne Henseende saa nær beslægtet med Kjøbenhavn, Forholdene ligne hinanden saa meget, navnlig naar man tager Hensyn til Kjøbenhavns Forstæder og udenbys Distrikter, at der ikke synes Anledning til at gjøre Forskjel imellem dem paa dette Punkt. Vedtages dette Forslag, vil dermed ogsaa de mindre væsentlige Vædringer under Nr. 3 og 4 være at foretage, da de følge af Forslaget under Nr. 2. — I Vædringsforslaget under Nr. 5 er der foreslaaet en Forandring i § 3, der væsentlig gaar ud paa at bringe den samme Klassifikation af Hunde til Anvendelse for Kjøbstædernes Vedkommende, som er foreslaaet for Kjøbenhavn og Frederiksberg. Tidligere var Hundeafgiften i Kjøbstæderne 4 Kr., men ved Lov af 19de Februar 1870 fik den en Forhøjelse til 10 Kr. I Lovforslaget er den sat ind til 30 Kr., og det er egentlig ikke heri, der foretages Forandring, men kun deri, at Afgiften ligeledes deles efter mindre og

større Hunde, saa at der for de mindre betales fra 5 til 15 Kr. og for de større det Dobbelte, fra 10 til 30 Kr. — Endvidere er der i Hensyn til Ytringer, der ere fremkomne her i Thinget, foreslaaet, at der i Kjøbstæderne skulde være den samme Afgang til at indrømme Nedsættelse eller Frigivelse af Afgiften, som der skal være i Kjøbenhavn efter Lovforslaget. — Dernæst har Udvalget foreslaaet en ny § 4, som gaar ud paa, at i Landkommuner, hvor Sogneraadet vedtager det, kan en Hundeafgift ligeledes indføres. Man har dog ment, at Grændsen for Afgiften maatte være en Del lavere; ligesom Afgiften i Kjøbstæderne er lavere end i Kjøbenhavn, saa efter Forholdets Natur Afgiften paa Landet atter være lavere end i Kjøbstæderne. Man har sat Afgiften til 3 — 8 Kr. for mindre og det Dobbelte for større Hunde, idet man ogsaa har der troet at burde holde den samme Afstillelse som i Kjøbstæderne og Kjøbenhavn med Hensyn til Hundenes Størrelse. Det er foreslaaet, at af Læntehundene skal der ikke betales Afgift, og at Sogneraadet kan indrømme Fritagelser for een Hund paa hvert Sted, der er beliggende mindst 1000 Alen fra den nærmeste Baaning. Endelig har Udvalget ment, at det vilde være passende, at Afgiften tilfaldt „De Fattiges Kasse“. Man har vel erkjendt, at en væsentlig Forandring vil ikke bevirkes herved, men det vil i flere Henseender være lettere at faae Sagen bragt i Gang, naar Afgiften tilfalder de Fattiges Kasse. — Undertiden er det i Landkommunerne Tilfældet, at medens Størstedelen af Kommunen er meget tyndt befolket, kan der være enkelte Dele af den, hvor dette ikke er Tilfældet, jeg vil nævne Søbjerg og dens Omegn, Skjern, Herning og mange andre Steder. Man har ment, at der var Grund til i saadanne Tilfælde at lade Sogneraadet faae Bemyndigelse til med Amtsraadets Samtykke at indføre Hundeafgiften i saadanne enkelte Dele af Kommunerne. Dette er de vigtigste Punkter i den nye Paragraf. — Vædringsforslaget under Nr. 7 tilfuger i Grunden ikke Andet end en Skjerpelse af den Straf, der er Følge af, at en Hund enten har bidt eller paa anden Maade forulæmpet Mennesker, idet Vædringsforslaget fastsætter, at i Tilfælde af at en saadan Hund tidligere har gjort sig skyldig i noget Saadant, og dens daværende Eier enten er bleven idømt en Bøde herfor eller har indgaaet Forlig med den Forurettede, kan det i et saadant Hjentagelsestilfælde paalægges Eieren at lade Hunden dræbe eller holde den bunden. — Vædringsforslag under Nr. 8 gaar kun ud paa, at, isald den nye § 4 vedtages, skal Titlen forandres til blot at lyde saaledes: